

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/1843

ze dne 6. října 2015,

kterým se stanoví postupy Unie v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Unie podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace**(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 3286/94 ⁽³⁾ bylo několikrát podstatně změněno ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Je nezbytné, aby společná obchodní politika byla založena na jednotných zásadách, zejména s ohledem na ochranu obchodu.
- (3) Jeví se jako nezbytné stanovit postupy Unie, které by zajistily účinný výkon práv Unie podle mezinárodních obchodních pravidel.
- (4) Mezinárodní obchodní pravidla jsou zejména pravidla sjednaná v rámci Světové obchodní organizace (WTO) a obsažená v přílohách k dohodě o WTO, avšak může se jednat rovněž o pravidla obsažená v jiných dohodách, jejichž je Unie smluvní stranou a která se použijí na obchod mezi Unií a třetími zeměmi. Je vhodné zformulovat jasnou představu o typech dohod, na něž se vztahuje pojem „mezinárodní obchodní pravidla“.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. prosince 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. července 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 18. září 2015.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 3286/94 ze dne 22. prosince 1994, kterým se stanoví postupy Společenství v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Společenství podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace (Úř. věst. L 349, 31.12.1994, s. 71).

⁽⁴⁾ Viz příloha I.

- (5) Postupy Unie k zajištění účinného výkonu práv Unie podle mezinárodních obchodních pravidel by měly být založeny na právním mechanismu v rámci práva Unie, který je plně transparentní a který zajistí, že rozhodnutí uplatnit práva Unie podle mezinárodních obchodních pravidel se přijme na základě přesných věcných informací a na základě právní analýzy.
- (6) Tímto mechanismem by měly být vytvořeny postupy, které vyžadují, aby orgány Unie reagovaly na překážky obchodu přijaté nebo zachovávané třetími zeměmi, které působí újmu nebo mají jiné nepříznivé účinky na obchod, pokud příslušná mezinárodní obchodní pravidla přiznávají právo jednat proti těmto překážkám.
- (7) Právem členských států uchýlit se k tomuto mechanismu by neměla být dotčena jejich možnost vznést stejné či podobné záležitosti prostřednictvím dalších stávajících postupů Unie, a to zejména ve výboru zřízeném podle čl. 207 odst. 3 Smlouvy.
- (8) Při formulování doporučení orgánům Unie týkajícího se všech otázek obchodní politiky by měla být věnována pozornost institucionální úloze výboru zřízeného podle čl. 207 odst. 3 Smlouvy. Tento výbor by měl být proto průběžně informován o vývoji jednotlivých případů, aby mohl zvážit jejich širší politické souvislosti.
- (9) Je vhodné požadovat, aby Unie jednala v souladu se svými mezinárodními závazky a tam, kde tyto závazky vyplývají z dohod, aby Unie udržovala rovnováhu práv a povinností, jejichž zavedení je cílem těchto dohod.
- (10) Je rovněž vhodné stanovit, že veškerá opatření přijatá v rámci zmíněných postupů by měla být rovněž v souladu s mezinárodními závazky Unie, aniž by jimi byla dotčena další opatření v případech, na které se toto nařízení nevztahuje, a která by mohla být přijata přímo podle článku 207 Smlouvy.
- (11) Rovněž by měl být stanoven jednací řád, podle kterého se má postupovat během přezkumného řízení uvedeného v tomto nařízení, zejména co se týče práv a povinností úřadů Unie a zúčastněných stran a podmínek, za nichž mohou mít dotčené strany přístup k informacím a za nichž mohou žádat o informace o podstatných skutečnostech a uvážení, které vyplývají z přezkumného řízení.
- (12) Unie musí při jednání podle tohoto nařízení mít na zřeteli potřebu rychlého a účinného postupu při uplatnění rozhodovacích postupů stanovených v tomto nařízení.
- (13) V rámci mezinárodních práv a povinností Unie je povinností Komise zasáhnout proti překážkám obchodu přijatým nebo zachovávaným třetími zeměmi pouze tehdy, vyžadují-li to zájmy Unie. Při hodnocení těchto zájmů by měla Komise řádně zohlednit stanoviska všech stran dotčených řízením.
- (14) Uplatňování postupů přezkumného řízení stanovených v tomto nařízení vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání rozhodnutí o provádění přezkumného řízení a o opatřeních z tohoto řízení vyplývajících. Tato opatření by měla být přijímána v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (15) K pozastavení probíhajících přezkumných řízení je s ohledem na účinky uvedených opatření a jejich poslušnost ve vztahu k přijímání opatření vhodné používat poradní postup.
- (16) Evropský parlament a Rada by měly být průběžně informovány o vývoji v oblasti působnosti tohoto nařízení, aby měly možnost zvážit jeho širší politické dopady.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Dále by v případech, kdy se jako nejvhodnější prostředek k urovnání sporu souvisejícího s překážkou obchodu jeví dohoda se třetí zemí, měla za tímto účelem být vedena jednání v souladu s postupy podle článku 207 Smlouvy,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se stanoví postupy Unie v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Unie podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace (WTO), která jsou v souladu se stávajícími mezinárodními závazky a postupy a jsou zaměřena na:

- a) reagování na překážky obchodu, které mají dopad na trh Unie, za účelem odstranění újmy, kterou tyto překážky působí;
- b) reagování na překážky obchodu, které mají dopad na trh třetí země, za účelem odstranění nepříznivých účinků na obchod, které tyto překážky působí.

Postupy uvedené v prvním pododstavci se použijí zejména pro zahájení, vedení a ukončení řízení pro řešení mezinárodních sporů v oblasti společné obchodní politiky.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) „překážkami obchodu“ se rozumějí jakékoli obchodní praktiky přijaté nebo zachovávané třetí zemí, proti nimž přiznávají mezinárodní obchodní pravidla právo jednat; toto právo jednat je přiznáno, pokud mezinárodní obchodní pravidla buď praktiky přímo zakazují, nebo pokud přiznávají jiné straně dotčené těmito praktikami právo usilovat o odstranění jejich účinku;
- b) „právy Unie“ se rozumějí mezinárodní obchodní práva, kterých se Unie může podle pravidel mezinárodního obchodu dovolávat; v této souvislosti se „mezinárodními obchodními pravidly“ rozumějí především pravidla sjednaná v rámci WTO a uvedená v přílohách k dohodě o WTO, avšak může se jednat rovněž o pravidla obsažená v jiných dohodách, jejichž je Unie smluvní stranou a která stanoví pravidla pro obchod mezi Uníí a třetími zeměmi;
- c) „újmou“ se rozumí jakákoli materiální újma, kterou překážka obchodu způsobila nebo hrozí způsobit hospodářskému odvětví Unie na trhu Unie ve vztahu k výrobku nebo službě;
- d) „nepříznivými účinky na obchod“ se rozumí nepříznivé účinky, které překážka obchodu způsobila nebo hrozí způsobit podnikům Unie na trhu jakékoli třetí země ve vztahu k výrobku nebo službě a které mají podstatný dopad na hospodářství Unie nebo regionu Unie nebo na odvětví hospodářské činnosti v Unii; skutečnost, že ten, kdo podává stížnost, je těmito nepříznivými účinky postižen, se sama o sobě nepovažuje za postačující k tomu, aby orgány Unie zahájily jakýkoli postup;
- e) „hospodářským odvětvím Unie“ se rozumějí:
  - i) všichni výrobci nebo poskytovatelé služeb v Unii, kteří:
    - vyrábějí výrobky či poskytují služby, které jsou shodné nebo podobné výrobkům nebo službám dotčeným překážkou obchodu, nebo
    - vyrábějí výrobky či poskytují služby, které přímo konkurují takovým výrobkům nebo službám,

nebo

- jsou spotřebiteli nebo zpracovateli výrobků dotčených překážkou obchodu nebo spotřebiteli či uživateli služeb dotčených překážkou obchodu,

nebo

- ii) všichni výrobci nebo poskytovatelé služeb, jejichž celkový výstup představuje hlavní podíl na celkové produkci Unie dotčených výrobků nebo služeb, avšak s těmito výjimkami:
  - pokud jsou výrobci nebo poskytovatelé služeb spřízněni s vývozci nebo dovozci nebo pokud jsou sami dovozci výrobků nebo služeb, které jsou údajně dotčeny překážkou obchodu, lze za „hospodářské odvětví Unie“ považovat ostatní výrobce nebo poskytovatele služeb,
  - za zvláštních okolností lze za „hospodářské odvětví Unie“ považovat výrobce nebo poskytovatele služeb v regionu Unie, pokud jejich souhrnný výstup představuje hlavní podíl na výstupu dotčeného výrobku či služby v členském státě nebo ve členských státech, v němž nebo v nichž se region nachází, za předpokladu, že účinek překážky obchodu je soustředěn v tomto členském státě nebo v těchto členských státech;
- f) „podnikem Unie“ se rozumí společnost založená v souladu s právem členského státu, která má své sídlo, správní ústředí nebo hlavní provozovnu v Unii a která je přímo zapojena do výroby zboží nebo poskytování služeb, které jsou překážkou obchodu dotčeny;
- g) „službami“ se rozumí ty služby, o nichž může Unie uzavírat mezinárodní dohody podle článku 207 Smlouvy.

2. Pro účely tohoto nařízení není pojmem „poskytovatelé služeb“ ve spojení s pojmy „hospodářské odvětví Unie“ a „podnik Unie“ dotčena neobchodní povaha, kterou může mít poskytování jakékoli konkrétní služby podle právních předpisů členského státu.

Článek 3

Stížnost jménem hospodářského odvětví Unie

1. Jakákoli fyzická či právnická osoba nebo jakékoli sdružení bez právní subjektivity, které jedná jménem hospodářského odvětví Unie a které mají za to, že utrpěly újmu v důsledku překážek obchodu na trhu Unie, mohou podat písemnou stížnost.
2. Stížnost musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci překážek obchodu a o újmě, která jimi byla způsobena. Důkazy o újmě musí být případně podány na základě příkladného seznamu faktorů uvedeného v článku 11.

Článek 4

Stížnost jménem podniků Unie

1. Jakýkoli podnik Unie nebo jakékoli sdružení, ať již má právní subjektivitu či nikoli, jednající jménem jednoho nebo více podniků Unie, které mají za to, že tyto podniky Unie utrpěly nepříznivými účinky na obchod způsobenými překážkami obchodu na trhu třetí země, podat písemnou stížnost.
2. Stížnost musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci překážek obchodu a o nepříznivých účincích na obchod, které jimi byly způsobeny. Důkazy o nepříznivých účincích na obchod musí být případně podány na základě příkladného seznamu faktorů uvedeného v článku 11.

Článek 5

Postup při stížnosti

1. Stížnosti uvedené v článku 3 a 4 se podávají Komisi, která zašle jejich opis členským státům.

2. Stížnost může být stažena a v tom případě lze postup zastavit s výjimkou případů, kdy by toto zastavení nebylo v zájmu Unie.
3. Pokud je zřejmé, že stížnost neposkytuje dostatečné důkazy pro zahájení šetření, je ten, kdo stížnost podal, v tomto smyslu informován.

Pokud Komise rozhodne, že stížnost neposkytuje dostatečné důkazy pro zahájení šetření, informuje členské státy.

4. Komise přijme rozhodnutí o zahájení přezkumného řízení Unie co nejdříve po podání jakékoli stížnosti podle článku 3 nebo 4.

Rozhodnutí se přijme do 45 dnů od podání stížnosti. Tuto lhůtu lze přerušit na žádost toho, kdo stížnost podal, nebo s jeho souhlasem, aby bylo umožněno poskytnutí doplňujících informací, jež by mohly být nezbytné pro úplné zhodnocení opodstatněnosti stížnosti.

Článek 6

Žádost členského státu

1. Kterýkoli členský stát může požádat Komisi, aby zahájila postupy uvedené v článku 1.
2. K odůvodnění své žádosti poskytne členský stát Komisi dostatečné důkazy týkající se překážek obchodu a jakýchkoli účinků, které jimi byly způsobeny. Aby byly důkazy o újmě a o nepříznivých účincích na obchod přiměřené, musí být případně podány na základě příkladného seznamu faktorů uvedeného v článku 11.
3. Komise o žádostech neprodleně informuje ostatní členské státy.
4. Pokud je zřejmé, že žádost neposkytuje dostatečné důkazy pro zahájení šetření, je členský stát v tomto smyslu informován.

Pokud Komise rozhodne, že žádost neposkytuje dostatečné důkazy pro zahájení šetření, informuje členské státy.

5. Komise přijme rozhodnutí o zahájení přezkumného řízení Unie co nejdříve od podání žádosti členským státem podle tohoto článku. Rozhodnutí se přijme do 45 dnů od podání žádosti. Tuto lhůtu lze přerušit na žádost žádajícího členského státu nebo s jeho souhlasem, aby bylo umožněno poskytnutí doplňujících informací, jež by mohly být nezbytné pro úplné zhodnocení opodstatněnosti věci, kterou žádající členský stát předkládá.

Článek 7

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro obchodní překážky (dále jen „výbor“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 8

Informace Evropskému parlamentu a Radě

Komise postoupí informace poskytnuté podle tohoto nařízení Evropskému parlamentu a Radě, aby mohly posoudit případně širší dopady na společnou obchodní politiku.

Článek 9

Přezkumné řízení Unie

1. Pokud je Komisi zřejmé, že existují dostatečné důkazy pro zahájení přezkumného řízení a že takové řízení je v zájmu Unie nezbytné:

- a) oznámí zahájení přezkumného řízení v *Úředním věstníku Evropské unie*; v tomto oznámení označí dotčený výrobek nebo službu a dotčené země, uvede shrnutí obdržených informací a upozorní, že veškeré informace týkající se dané věci mají být sděleny Komisi; stanoví lhůtu, ve které mohou dotčené strany požádat o ústní slyšení před Komisí podle odstavce 5;
- b) úředně informuje zástupce země nebo zemí, která je nebo které jsou předmětem řízení a s kým mohou být případně uspořádány konzultace;
- c) provede přezkum na úrovni Unie ve spolupráci s členskými státy.

Pokud Komise rozhodne, že stížnost poskytuje dostatečné důkazy pro zahájení šetření, informuje členské státy.

2. V případě potřeby Komise:

- a) obstará veškeré informace, které považuje za nezbytné, a pokusí se ověřit tyto informace u dovozců, obchodníků, zástupců, výrobců, poskytovatelů služeb, hospodářských organizací a profesních svazů, pokud s tím dotčené podniky nebo organizace souhlasí;
- b) provede šetření na území třetích zemí, pokud byly vlády těchto zemí úředně informovány a v přiměřené lhůtě nevznesly žádné námitky.

Komisi jsou v jejím šetření nápomocni úředníci členského státu, na jehož území šetření probíhá, pokud o to daný členský stát požádá.

3. Členské státy předloží Komisi na žádost veškeré informace nezbytné pro přezkum v souladu s úpravami stanovenými Komisí.

4. Ti, kteří podali stížnost, a dotčení vývozci a dovozci a zástupci dotčených zemí mohou:

- a) nahlížet do všech podkladů zpřístupněných Komisi s výjimkou vnitřních dokumentů pro účely Komise a správních orgánů, za předpokladu, že se tyto podklady týkají ochrany jejich zájmů, že nejsou důvěrné ve smyslu článku 10 a že jsou Komisí využívány při jejím přezkumném řízení; dotčené osoby předloží Komisi písemnou odůvodněnou žádost s označením požadovaných podkladů;
- b) požádat, aby byli informováni o podstatných skutečnostech a uvažováních vyplývajících z přezkumného řízení.

5. Komise může dotčené strany vyslechnout. Vyslechne je tehdy, jestliže podají ve lhůtě stanovené v oznámení zveřejněném v *Úředním věstníku Evropské unie* písemnou žádost o slyšení a pokud prokáží, že jsou stranou, která je přímo dotčená výsledkem řízení.

6. Komise dá na žádost přímo dotčeným stranám příležitost k setkání, aby mohly přednést protichůdné názory a aby mohly předložit veškeré protiargumenty. Při poskytnutí této příležitosti vezme Komise v úvahu přání stran a potřebu zachovat důvěrnost. Žádná ze stran nemá povinnost se setkání zúčastnit a neúčastí strany není její věc nijak dotčena.

7. Pokud nejsou informace požadované Komisí poskytnuty v přiměřené době nebo pokud je šetření významně bráněno, lze učinit závěry na základě dostupných informací.

8. Jakmile Komise přezkum ukončí, podá zprávu výboru. Zpráva se předloží do pěti měsíců od oznámení o zahájení přezkumného řízení, ledaže je řízení natolik složité, že Komise lhůtu prodlouží na sedm měsíců.

Článek 10

Důvěrnost informací

1. Informace obdržené podle tohoto nařízení se používají pouze k účelům, pro které byly vyžádány.
2. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné důvěrné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení, ani žádné údaje důvěrně poskytnuté kteroukoli ze stran přezkumného řízení bez výslovného souhlasu toho, kdo tyto informace poskytl.

V každé žádosti o důvěrné zacházení se uvede, proč jsou informace důvěrné, a připojí se k ní veřejně přístupné shrnutí informací nebo odůvodnění, proč informace nelze tímto způsobem shrnout.

3. Informace se považují za důvěrné, pokud je pravděpodobné, že by jejich vyzrazení mělo výrazně nepříznivé účinky pro poskytovatele nebo zdroj těchto informací.
4. Pokud se však ukáže, že žádost o důvěrné zacházení není opodstatněná, a jestliže poskytovatel informací buď není ochoten údaje zveřejnit nebo schválit jejich zveřejnění v obecné nebo shrnuté podobě, nemusí být na dotčené informace brán zřetel.
5. Tento článek nebrání úřadům Unie ve zveřejňování obecných informací a zejména důvodů, na nichž jsou založena rozhodnutí přijatá podle tohoto nařízení. Toto zveřejnění musí brát v úvahu oprávněný zájem dotčených stran na zachování jejich obchodního tajemství.

Článek 11

Důkazy

1. Přezkum újmy zahrnuje případně tyto faktory:
  - a) objem dotčených dovozů nebo vývozů Unie, zejména v případech, kdy došlo k významnému nárůstu nebo poklesu, ať už vyjádřenému absolutně nebo ve vztahu k výrobě nebo spotřebě na dotčeném trhu;
  - b) ceny konkurentů hospodářských odvětví Unie, zejména pro zjištění podstatného cenového podbízení proti hospodářskému odvětví Unie v Unii nebo na trzích třetích zemí;
  - c) následný dopad na hospodářské odvětví Unie, jak jej naznačuje vývoj některých ekonomických ukazatelů, jako například výroba, kapacitní využití, skladové zásoby, odbyt, podíl na trhu, ceny (tj. pokles cen nebo zamezení růstu cen, který by za běžných okolností nastal), zisky, kapitálový výnos, investice, zaměstnanost.
2. Pokud se uplatňuje nebezpečí újmy, Komise rovněž zkoumá, zda se dá s určitostí předpokládat, že konkrétní situace může vést ke skutečné újmě. V tomto ohledu mohou být vzaty v úvahu také následující faktory:
  - a) míra zvýšení vývozů na trh, na kterém výrobky a služby Unie konkurují dotčeným výrobkům nebo službám;
  - b) vývozní kapacita v zemi původu nebo vývozu, a to stávající nebo která vznikne v předvídatelné budoucnosti, a pravděpodobnost, že vývozy umožněné touto kapacitou budou směřovat na trh uvedený v písmenu a).

3. Újma způsobená dalšími faktory, které ať už jednotlivě nebo společně rovněž nepříznivě ovlivňují hospodářské odvětví Unie, nesmí být připisována šetřeným praktikám.

4. Pokud se uplatňují nepříznivé účinky na obchod, zkoumá Komise dopad těchto nepříznivých účinků na hospodářství Unie nebo regionu Unie či na určité odvětví hospodářské činnosti v tomto regionu. Komise může za tímto účelem vzít v úvahu faktory uvedené v odstavcích 1 a 2. Nepříznivé účinky na obchod mohou nastat mimo jiné v situacích, kdy je bráněno nebo zamezováno obchodním tokům výrobku nebo služby nebo kdy jsou takové toky odchylovány v důsledku jakékoli překážky obchodu, nebo v situacích, kdy překážky obchodu podstatně ovlivnily dodávky nebo vstupy m například částí a součástí nebo surovin do podniků Unie. Pokud se uplatňuje hrozba nepříznivých účinků na obchod, Komise rovněž zkoumá, zda se dá s určitostí předpokládat, že konkrétní situace může vést ke skutečným nepříznivým účinkům na obchod.

5. Komise má rovněž při zkoumání důkazů o nepříznivých účincích na obchod na zřeteli ustanovení, zásady nebo postupy, kterými se řídí právo jednat podle příslušných mezinárodních obchodních pravidel uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a).

6. Komise dále zkoumá jakékoli další příslušné důkazy obsažené ve stížnosti nebo v žádosti. V tomto ohledu není seznam faktorů a ukazatelů uvedených v odstavcích 1 až 5 vyčerpávající ani nelze brát s ohledem na existenci újmy nebo nepříznivých účinků na obchod za rozhodující jeden či více z těchto faktorů a ukazatelů.

Článek 12

Zastavení a pozastavení řízení

1. Pokud je přezkumným řízením vedeným podle článku 9 zjištěno, že zájmy Unie nevyžadují žádný zásah, Komise přezkumným postupem podle čl. 7 odst. 3 toto řízení zastaví.

2. Pokud dotčená třetí země nebo dotčené třetí země přijmou po ukončení přezkumného řízení vedeného podle článku 9 opatření, která jsou považována za uspokojivá, a není tudíž třeba žádný zásah Unie, Komise může poradním postupem podle čl. 7 odst. 2 toto řízení pozastavit.

Komise dohlíží na uplatňování opatření, případně na základě pravidelně dodávaných informací, které si může vyžádat od dotčených třetích zemí a jež může podle potřeby kontrolovat.

Pokud byla opatření přijatá dotčenými třetími zeměmi zrušena, pozastavena nebo špatně provedena, nebo pokud má Komise důvody domnívat se, že tomu tak je, nebo pokud informace požadované Komisí podle druhého pododstavce tohoto odstavce nebyly poskytnuty, uvědomí o tom Komise členské státy, a pokud je to nezbytné a jestliže k tomu výsledky šetření a nově dostupné skutečnosti opravňují, učiní Komise opatření v souladu s čl. 14 odst. 2.

3. Pokud je po přezkumném řízení vedeném podle článku 9 nebo kdykoli před řízením pro urovnání mezinárodních sporů, v jeho průběhu nebo po jeho ukončení zřejmé, že nejvhodnějším prostředkem k urovnání sporu, který je důsledkem překážky obchodu, je uzavření dohody s dotčenou třetí zemí nebo s dotčenými třetími zeměmi, která by mohla změnit hmotné právo Unie a dotčené třetí země nebo dotčených třetích zemí, Komise poradním postupem podle čl. 7 odst. 2 řízení pozastaví a je zahájeno jednání podle článku 207 Smlouvy.

Článek 13

Přijetí opatření obchodní politiky

1. Pokud je přezkumným řízením podle článku 9 zjištěno, není-li vzhledem ke skutkovému a právnímu stavu přezkumné řízení zbytečné, že zásah je v zájmu Unie nezbytný za účelem zajištění výkonu práv Unie podle mezinárodních obchodních pravidel s cílem odstranění újmy nebo nepříznivých účinků na obchod, jež jsou důsledkem překážek obchodu přijatých nebo zachovávaných třetími zeměmi, určí se vhodná opatření postupem stanoveným v článku 14.

2. Pokud mezinárodní závazky Unie vyžadují předchozí provedení mezinárodního konzultačního řízení nebo řízení pro urovnání sporů, opatření uvedená v odstavci 3 se určí až po ukončení takového řízení a s přihlédnutím k jeho výsledkům. Zejména jestliže Unie žádala, aby orgán pro řešení mezinárodních sporů uvedl a schválil opatření, která jsou vhodná pro provedení výsledků řízení pro urovnání mezinárodních sporů, musejí být opatření obchodní politiky Unie, která jsou nezbytná v důsledku tohoto schválení, v souladu s doporučením tohoto orgánu pro řešení mezinárodních sporů.

3. Mohou být přijata jakákoli opatření obchodní politiky, která jsou slučitelná se stávajícími mezinárodními závazky a postupy, zejména:

- a) pozastavení nebo odnětí koncesí vyplývajících z obchodně-politických jednání;
- b) zvýšení stávajících celních sazeb nebo zavedení jiných dovozních poplatků;
- c) zavedení množstevních omezení nebo jakýchkoli dalších opatření měnících dovozní nebo vývozní podmínky nebo jinak ovlivňujících obchod s dotčenou třetí zemí.

4. Odpovídající rozhodnutí uvádějí důvody, na nichž jsou založena, a zveřejňují se v *Úředním věstníku Evropské unie*. Zveřejnění je zároveň považováno za oznámení přímo dotčeným zemím a stranám.

Článek 14

Rozhodovací postupy

1. Pokud Unie jedná na základě stížnosti podle článku 3 nebo 4 nebo žádosti podle článku 6 v souladu s formálními mezinárodními postupy konzultací nebo urovnávání sporů, rozhodnutí týkající se zahájení, vedení nebo ukončení těchto postupů přijímá Komise.

Rozhodne-li Komise o zahájení, vedení nebo ukončení formálních mezinárodních konzultací nebo řízení o urovnání sporu, informuje členské státy.

2. Pokud Unie jednala v souladu s čl. 13 odst. 2 a musí přijmout rozhodnutí o opatřeních obchodní politiky, která se přijímají podle čl. 12 odst. 2 třetího pododstavce nebo článku 13, učiní tak neprodleně a v souladu s článkem 207 Smlouvy a podle potřeby v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014⁽¹⁾ nebo jinými použitelnými postupy.

Článek 15

Zpráva

Komise zahrne informace o uplatňování tohoto nařízení do své výroční zprávy o uplatňování a provádění opatření na ochranu obchodu, kterou předkládá Evropskému parlamentu a Radě podle článku 22a nařízení Rady (ES) č. 1225/2009⁽²⁾.

Článek 16

Obecná ustanovení

Toto nařízení se nevztahuje na případy, jež jsou upraveny jinými stávajícími pravidly v rámci společné obchodní politiky. Toto nařízení je doplňkem k:

- a) pravidlům pro společnou organizaci zemědělských trhů a jejich prováděcím ustanovením; a

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014 ze dne 15. května 2014 o výkonu práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu a o změně nařízení Rady (ES) č. 3286/94, kterým se stanoví postupy Společenství v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Společenství podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 50).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

b) zvláštním pravidlům přijatým podle článku 352 Smlouvy pro zboží zpracované ze zemědělských produktů.

Tímto nařízením nejsou dotčena další opatření, která mohou být přijata podle článku 207 Smlouvy, ani postupy Unie pro úpravu otázek týkajících se překážek obchodu, které přednesly členské státy ve výboru zřízeném podle článku 207 Smlouvy.

Článek 17

Zrušení

Nařízení (ES) č. 3286/94 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 6. října 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. SCHMIT

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Rady (ES) č. 3286/94
(Úř. věst. L 349, 31.12.1994, s. 71)

Nařízení Rady (ES) č. 356/95
(Úř. věst. L 41, 23.2.1995, s. 3)

Nařízení Rady (ES) č. 125/2008
(Úř. věst. L 40, 14.2.2008, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014   Pouze bod 4 přílohy
(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014   Pouze článek 11
(Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 50)

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 3286/94	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1 větě a písm. a)
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 1 písm. b)
Čl. 2 odst. 3	Čl. 2 odst. 1 písm. c)
Čl. 2 odst. 4	Čl. 2 odst. 1 písm. d)
Čl. 2 odst. 5 první pododstavec první část větě	Čl. 2 odst. 1 písm. e) větě
Čl. 2 odst. 5 první pododstavec druhá část větě	Čl. 2 odst. 1 písm. e) bod i) větě
Čl. 2 odst. 5 první pododstavec první odrážka	Čl. 2 odst. 1 písm. e) bod i) první odrážka
Čl. 2 odst. 5 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 2 odst. 1 písm. e) bod i) druhá odrážka
Čl. 2 odst. 5 první pododstavec třetí odrážka	Čl. 2 odst. 1 písm. e) bod i) třetí odrážka
Čl. 2 odst. 5 druhý pododstavec úvodní věta	Čl. 2 odst. 1 písm. e) bod ii) větě
Čl. 2 odst. 5 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 2 odst. 1 písm. e) bod ii) první odrážka
Čl. 2 odst. 5 druhý pododstavec písm. b)	Čl. 2 odst. 1 písm. e) bod ii) druhá odrážka
Čl. 2 odst. 6	Čl. 2 odst. 1 písm. f)
Čl. 2 odst. 7	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 odst. 8	Čl. 2 odst. 1 písm. g)
Články 3 až 6	Články 3 až 6
Čl. 7 odst. 1 písm. a)	Čl. 7 odst. 1
Čl. 7 odst. 1 písm. b)	Čl. 7 odst. 2
Čl. 7 odst. 1 písm. c)	Čl. 7 odst. 3
Čl. 7 odst. 2	Článek 8
Čl. 8 odst. 1	Čl. 9 odst. 1
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	Čl. 9 odst. 2 první pododstavec větě a písm. a)
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	Čl. 9 odst. 2 první pododstavec větě a písm. b)
Čl. 8 odst. 2 písm. c)	Čl. 9 odst. 2 druhý pododstavec

Nařízení (ES) č. 3286/94	Toto nařízení
Čl. 8 odst. 3	Čl. 9 odst. 3
Čl. 8 odst. 4 písm. a)	Čl. 9 odst. 4 první pododstavec návětí a písm. a)
Čl. 8 odst. 4 písm. b)	Čl. 9 odst. 4 první pododstavec návětí a písm. b)
Čl. 8 odst. 5 až 8	Čl. 9 odst. 5 až 8
Čl. 9 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 9 odst. 2 písm. a)	Čl. 10 odst. 2 první pododstavec
Čl. 9 odst. 2 písm. b)	Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 3, 4 a 5	Čl. 10 odst. 3, 4 a 5
Článek 10	Článek 11
Čl. 11 odst. 1	Čl. 12 odst. 1
Čl. 11 odst. 2 písm. a)	Čl. 12 odst. 2 první pododstavec
Čl. 11 odst. 2 písm. b)	Čl. 12 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 2 písm. c)	Čl. 12 odst. 2 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 3	Čl. 12 odst. 3
Článek 12	Článek 13
Článek 13	Článek 14
Článek 13a	Článek 15
Čl. 15 odst. 1 první pododstavec úvodní věty	Čl. 16 první pododstavec úvodní věty
Čl. 15 odst. 1 první pododstavec první odrážka	Čl. 16 první pododstavec písm. a)
Čl. 15 odst. 1 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 16 první pododstavec písm. b)
Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 16 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 2 první věta	Čl. 17 první pododstavec
Čl. 15 odst. 2 druhá věta	Čl. 17 druhý pododstavec
Článek 16	Článek 18
—	Příloha I
—	Příloha II